

ការប៉ះ ឬស្លាប់

ការប៉ះ ឬស្លាប់

តើការសប្បាយដំច្រើន អាចជួយកូនខ្ញុំឲ្យរៀនសូត្របានដោយរបៀបណា?

ញាណទាំងប្រាំ គឺជាម្តាយម្តាយមួយខ្លួន ដែលក្មេងៗស្រែងយល់, វិនិច្ឆ័យ ហើយនិងចង់យល់នូវព័ត៌មានថ្មីៗ ។ ការប៉ះ ឬ ស្លាប់ អាចនាំឲ្យយើងប្រាប់បាននូវភាពខុសៗពីគ្នា ជាជាងញាណនៃទៀតដែលមិនអាចប្រាប់បាន។ យើងប្រើញាណស្តាប់ របស់យើង ក្នុងការប្រើប្រាស់កាយវិការផ្សេងៗ ដើម្បីជួយយើងឲ្យអាចទាក់ទងនិងបង្កើតនូវអ្វីមួយ ។

សូមសាកល្បងនូវសកម្មភាពទាំងនេះ!

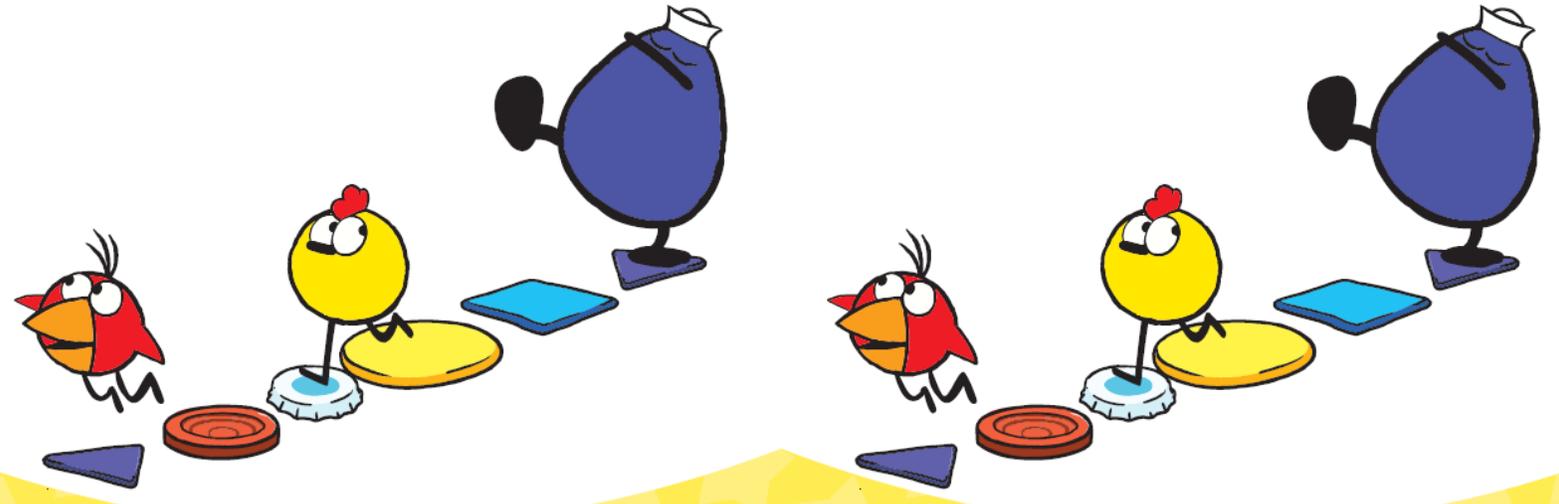
- វត្ថុអាចកំបាំងផ្សេងៗ... ចូរនាវាវត្ថុផ្សេងៗនៅក្នុងស្រោមឆ្នើយ ឬចង់ផ្សេងៗដែលមានទំហំប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ រួចហើយ ហៅក្មេងៗឲ្យស្តាប់វត្ថុនីមួយៗ ហើយឲ្យគេព្យាយាមទាយថា តើវាជាអ្វីដោយមិនបាច់ក៏ឱ្យដឹង។ ហុចចង់ឱ្យដឹងជុំវិញ ដើម្បីឲ្យក្មេងម្នាក់ៗ មានឱកាសស្តាប់ផងដែរ។ ចូរប្រើវត្ថុផ្សេងៗ ដែលធ្លាប់ស្គាល់រួចមកហើយ និងថ្មីៗទៀតផងដែរ។
- ជ្រលក់ឬលូកដៃចូល... ចូរប្រើបំពង់ដែលមានវត្ថុផ្សេងៗ ដូចជាសណ្តែក, ឆ្នាំង, ស្រោមគ្របកុំឲ្យឆ្ងល់, ស្លឹកឈើ, ដីជី, ហើយនិងយូហ្គឺត ឬផ្លែផ្សេងទៀតដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នាសំរាប់ឲ្យអ្នកក្លាហាន ម្នាក់សាកល្បងទាយ មុខគេ ។ រួចហើយឲ្យក្មេងៗ លូកដៃរបស់ពួកគេចូលទៅក្នុងចង់ឱ្យដឹង។ ចូរសាកសួរពួកគេនូវសំណួរផ្សេងៗ ដើម្បី បង្កើតការគិតគំលុះរបស់ពួកគេ ដូចជា៖ តើអ្នកគិតស្រីសង់អ្វីជាមួយវត្ថុនេះ? តើអ្នកណារស់នៅក្នុងសំណង់បែបនោះ? តើវាមកពីណា?
- ចក្ខុវិញ្ញាណ... ចូរឲ្យក្មេងៗបិទភ្នែកគេទាំងសងខាង គូច្រើនតែមិនអាចដឹងឃើញអ្វីឡើយ។ រួចហើយទាញសន្សឹមៗខ្លះខ្លះ, ស្លាបសត្វ, គ្រឿងសិរីស្តី ឬផ្លែផ្សេងៗ ហើយខ្លួនដៃម្ខាងទៀតរបស់គេ។ សួរគេឲ្យទាយថា តើ វត្ថុអ្វីដែលបានយកមកប្រើ។

តើការសប្បាយដំច្រើន អាចជួយកូនខ្ញុំឲ្យរៀនសូត្របានដោយរបៀបណា?

ញាណទាំងប្រាំ គឺជាម្តាយម្តាយមួយខ្លួន ដែលក្មេងៗស្រែងយល់, វិនិច្ឆ័យ ហើយនិងចង់យល់នូវព័ត៌មានថ្មីៗ ។ ការប៉ះ ឬ ស្លាប់ អាចនាំឲ្យយើងប្រាប់បាននូវភាពខុសៗពីគ្នា ជាជាងញាណនៃទៀតដែលមិនអាចប្រាប់បាន។ យើងប្រើញាណស្តាប់ របស់យើង ក្នុងការប្រើប្រាស់កាយវិការផ្សេងៗ ដើម្បីជួយយើងឲ្យអាចទាក់ទងនិងបង្កើតនូវអ្វីមួយ ។

សូមសាកល្បងនូវសកម្មភាពទាំងនេះ!

- វត្ថុអាចកំបាំងផ្សេងៗ... ចូរនាវាវត្ថុផ្សេងៗនៅក្នុងស្រោមឆ្នើយ ឬចង់ផ្សេងៗដែលមានទំហំប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ រួចហើយ ហៅក្មេងៗឲ្យស្តាប់វត្ថុនីមួយៗ ហើយឲ្យគេព្យាយាមទាយថា តើវាជាអ្វីដោយមិនបាច់ក៏ឱ្យដឹង។ ហុចចង់ឱ្យដឹងជុំវិញ ដើម្បីឲ្យក្មេងម្នាក់ៗ មានឱកាសស្តាប់ផងដែរ។ ចូរប្រើវត្ថុផ្សេងៗ ដែលធ្លាប់ស្គាល់រួចមកហើយ និងថ្មីៗទៀតផងដែរ។
- ជ្រលក់ឬលូកដៃចូល... ចូរប្រើបំពង់ដែលមានវត្ថុផ្សេងៗ ដូចជាសណ្តែក, ឆ្នាំង, ស្រោមគ្របកុំឲ្យឆ្ងល់, ស្លឹកឈើ, ដីជី, ហើយនិងយូហ្គឺត ឬផ្លែផ្សេងទៀតដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នាសំរាប់ឲ្យអ្នកក្លាហាន ម្នាក់សាកល្បងទាយ មុខគេ ។ រួចហើយឲ្យក្មេងៗ លូកដៃរបស់ពួកគេចូលទៅក្នុងចង់ឱ្យដឹង។ ចូរសាកសួរពួកគេនូវសំណួរផ្សេងៗ ដើម្បី បង្កើតការគិតគំលុះរបស់ពួកគេ ដូចជា៖ តើអ្នកគិតស្រីសង់អ្វីជាមួយវត្ថុនេះ? តើអ្នកណារស់នៅក្នុងសំណង់បែបនោះ? តើវាមកពីណា?
- ចក្ខុវិញ្ញាណ... ចូរឲ្យក្មេងៗបិទភ្នែកគេទាំងសងខាង គូច្រើនតែមិនអាចដឹងឃើញអ្វីឡើយ។ រួចហើយទាញសន្សឹមៗខ្លះខ្លះ, ស្លាបសត្វ, គ្រឿងសិរីស្តី ឬផ្លែផ្សេងៗ ហើយខ្លួនដៃម្ខាងទៀតរបស់គេ។ សួរគេឲ្យទាយថា តើ វត្ថុអ្វីដែលបានយកមកប្រើ។

ការប៉ះ ឬស្ដាប

ការប៉ះ ឬស្ដាប

សូមប្រាប់ក្មេងៗ ៖

- “តើវាមានអារម្មណ៍ដូចម្ដេចស្បែកជើង ឬផ្ទៃប៉ះ? ចូរឱ្យពួកគេដឹងនូវប្រលយពាក្យខ្លះៗ ដើម្បីឱ្យពួកគេផ្ដោតអារម្មណ៍វិវេក។
- “ចូរប្រាប់ខ្ញុំអំពីវា”... ចូរសាកសួរនូវសំណួរចម្លែងៗ អ្នកប្រហែលជាខឹងភ្ញាក់ផ្អើលទៅខឹងចម្លើយទាំងឡាយ។

សូមប្រាប់មាតាបិតា៖

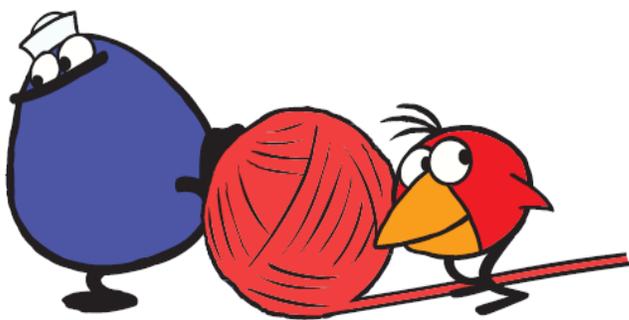
ថ្ងៃនេះ ពួកយើងបានស្វែងរកនូវញាណស្ថាបរបស់យើង។ ចូរសាកសួរកូនអ្នកឱ្យដាក់ឈ្មោះវត្ថុដែលទទេប, រឹងប, ស្រៀបប, ស្រិតប, ទទេសើមប, គគ្រាគប, រលោងប, ឬស្រួចប ជាដើម ។ល។

ទំនាក់ទំនងស្ថាបនាខ្លួនក្បាល ៖

ញាណស្ថាប មិនដែលឈប់ឈរនៅស្ងៀមមួយកន្លែងឡើយ។ ការស្វែងរកការប៉ះឬស្ដាប អាចជួយលើកទឹកចិត្តឱ្យ ក្មេងចេះធ្វើ ការទាយ, ការគិតដោយប្លែកៗពីគ្នា, ការចងចាំ ហើយខឹងការចេះសញ្ជឹងគិត ដោយបណ្ដោយឱ្យយើងរៀនសូត្រ អំពីបរិវេណ ដែលជុំវិញយើងផ្ទាល់តែម្ដង។

អានទាំងអស់អំពីវា ៖

- Who Sank the Boat?* ដោយ Pamela Allen
- Boy, Were We Wrong about Dinosaurs* ដោយ Kathleen V. Kudlinski
- The Ocean Alphabet Book* ដោយ Jerry Pallotta

STEM Tip Sheet © Boston Children's Museum 2013

Sponsored by
nationalgrid

Peep and the Big Wide World TM/© 2011 WGBH

សូមប្រាប់ក្មេងៗ ៖

- “តើវាមានអារម្មណ៍ដូចម្ដេចស្បែកជើង ឬផ្ទៃប៉ះ? ចូរឱ្យពួកគេដឹងនូវប្រលយពាក្យខ្លះៗ ដើម្បីឱ្យពួកគេផ្ដោតអារម្មណ៍វិវេក។
- “ចូរប្រាប់ខ្ញុំអំពីវា”... ចូរសាកសួរនូវសំណួរចម្លែងៗ អ្នកប្រហែលជាខឹងភ្ញាក់ផ្អើលទៅខឹងចម្លើយទាំងឡាយ។

សូមប្រាប់មាតាបិតា៖

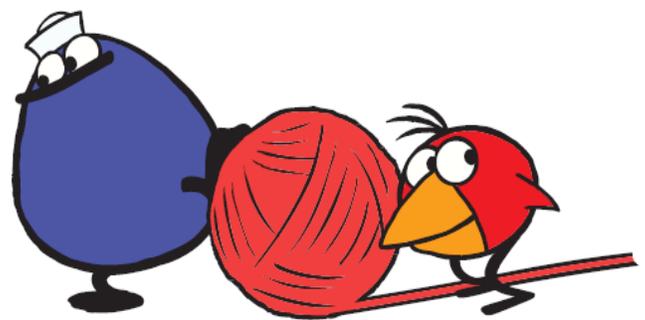
ថ្ងៃនេះ ពួកយើងបានស្វែងរកនូវញាណស្ថាបរបស់យើង។ ចូរសាកសួរកូនអ្នកឱ្យដាក់ឈ្មោះវត្ថុដែលទទេប, រឹងប, ស្រៀបប, ស្រិតប, ទទេសើមប, គគ្រាគប, រលោងប, ឬស្រួចប ជាដើម ។ល។

ទំនាក់ទំនងស្ថាបនាខ្លួនក្បាល ៖

ញាណស្ថាប មិនដែលឈប់ឈរនៅស្ងៀមមួយកន្លែងឡើយ។ ការស្វែងរកការប៉ះឬស្ដាប អាចជួយលើកទឹកចិត្តឱ្យ ក្មេងចេះធ្វើ ការទាយ, ការគិតដោយប្លែកៗពីគ្នា, ការចងចាំ ហើយខឹងការចេះសញ្ជឹងគិត ដោយបណ្ដោយឱ្យយើងរៀនសូត្រ អំពីបរិវេណ ដែលជុំវិញយើងផ្ទាល់តែម្ដង។

អានទាំងអស់អំពីវា ៖

- Who Sank the Boat?* ដោយ Pamela Allen
- Boy, Were We Wrong about Dinosaurs* ដោយ Kathleen V. Kudlinski
- The Ocean Alphabet Book* ដោយ Jerry Pallotta

STEM Tip Sheet © Boston Children's Museum 2013

Sponsored by
nationalgrid

Peep and the Big Wide World TM/© 2011 WGBH